

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský súd v Prešove (Slovaki Vabariik) 1. augustil 2014 –
Provident Financial s.r.o. versus Zdeněk Sobotka**

(Kohtuasi C-372/14)

(2014/C 380/02)

*Kohtumenetluse keel: slovaki***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Krajský súd v Prešove

Põhikohtuasja pooled*Kaebuse esitaja:* Provident Financial s.r.o.*Vastustaja:* Zdeněk Sobotka**Eelotsuse küsimused**

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, lk 22), tuleb tõlgendada nii, et ebaausaks kaubandustavaks on sellise tarbijakrediidiandja tegevus, kes esitab tarbijale lepingutingimused, mis jätavad viimasele näiliku mulje, et ta saab krediidi osamaksetena tagasimaksmise tagamise kõrvalteenust vabalt valida, kuid kes kasutab tegelikult liigset mõjutamist, et tarbija teenusega nõustuks?
2. Kas ebaausate kaubandustavade direktiivi tuleb tõlgendada nii, et ebaausaks kaubandustavaks on krediidiandja tegevus, mille käigus esitatakse tarbijale lepingutingimused sellisel viisil, et talle esitatakse krediidi kulukuse aastamäära üldsumma, mis ei sisalda kõnealuse kõrvalteenusega seotud kulusid?
3. Kas ebaausate kaubandustavade direktiivi tuleb tõlgendada nii, et ebaausaks kaubandustavaks on krediidiandja tegevus, mille käigus kohaldatakse tarbijakrediiditurul tarbijatele kõrvalteenuse eest hinda, mis on selle teenuse tegelike kuludega võrreldes oluliselt kõrgem, ning kas juhul, kui kõrvalteenusega seotud kulusid krediidi kulukuse aastamäära hulka ei arvata, hoitakse kõrvale tarbijakrediidi tegelike kogukulude läbipaistvuse kohustusest?
4. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ⁽²⁾ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes [edaspidi „direktiiv 93/13”] tuleb tõlgendada nii, et tarbijakrediidi tagasimaksmise tagamise teenus, mille eesmärgiks on tarbija poolt tehtavate krediidi osamaksete sularahas kogumine, on tarbijakrediidiga seotud teenuse põhiese?

5. Kas nõukogu 22. detsembri 1986. aasta direktiivi 87/102/EMÜ⁽³⁾ tarbijakrediiti käsitletavate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (muudetud ja täiendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiviga 98/7/EÜ⁽⁴⁾) tuleb tõlgendada nii, et krediidi kulukuse aastamäär hõlmab ka krediidi osamaksete sularahas kogumise eest võetavat tasu või osa sellest, kui tasu ületab oluliselt niisuguse kõrvalteenuse osutamiseks vajalikud kulud, ning kas nimetatud direktiivi artiklit 14 tuleb tõlgendada nii, et krediidi kulukuse aastamäära institutsioonist hoitakse kõrvale, kui kõrvalteenuse eest võetav tasu ületab oluliselt teenuse endaga seotud kulud ning seda ei võeta krediidi kulukuse aastamäära arvutamisel arvesse?
6. Kas [direktiivi 93/13] tuleb tõlgendada nii, et täitmaks haldustasu eest osutatava kõrvalteenuse läbipaistvuse nõuet, piisab sellest, kui osutatud haldusteenuse hind (haldustasu) on selge ja arusaadav, isegi kui sellele haldusteenusele vastava soorituse eset ei ole määratletud?
7. Kas [direktiivi 93/13] artikli 4 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et üksnes asjaolu, et haldustasud võetakse krediidi kulukuse aastamäära arvutamisel arvesse, takistab nimetatud tasude kohtulikku kontrolli selle direktiivi kohaldamisel?
8. Kas [direktiivi 93/13] tuleb tõlgendada nii, et ainuüksi haldustasude summa takistab kohtulikku kontrolli kõnealuse direktiivi kohaldamisel?
9. Kas juhul, kui kuuendale küsimusele vastatakse, et haldustasu eest osutatava haldusteenuse eesmärk on piisavalt läbipaistev, on haldusteenus koos kõigi sellega kaasnedes võivate kohustustega tarbijakrediidi põhiesemeks?
10. Kas [direktiivi 93/13] artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selle direktiivi kohaldamisel omab muu hulgas tähtsust asjaolu, et tarbijale osutatakse kõrvalteenusega seotud tasu eest teenust, mis ei ole enamikel juhtudel tema huvides, vaid hoopis tarbijakrediidiandja huvides?

⁽¹⁾ ELT L 149, lk 22.

⁽²⁾ EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

⁽³⁾ EÜT L 42, lk 48; ELT eriväljaanne 15/01, lk 326.

⁽⁴⁾ EÜT L 101, lk 17; ELT eriväljaanne 15/04, lk 36.

20. augustil 2014 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-398/14)

(2014/C 380/03)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Guerra e Andrade ja E. Manhaeve)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

- Tunnistada, et kuna Portugali Vabariik ei ole taganud asulareovee puhastamise piisavat taset 52 linnastus, mille kohta rikkumine on tuvastatud, siis on see liikmesriik rikkunud direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta⁽¹⁾ artiklist 4 tulenevaid kohustusi.
- Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.